
Gdańsk, st. 60, gm. loco, woj. gdańskie, AZP 12-44/177

Informator Archeologiczny : badania 32, 261

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Ceramika i metale pozyskane ze stanowiska stanowią zbiór pochodzący ze złoza wtórnego. Ich chronologię ustalono na okres nowożytny od XVII do XX w włącznie.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

GDAŃSK, st. 60, gm. *loco*, woj. gdańskie, AZP 12-44/177

- fragment fortyfikacji miejskich

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadzili mgr Zbigniew Borcowski i mgr Marcin Jagusiak. Finansowane przez bank PKO BP.

Badaniami ratowniczymi objęto piwnice budynku Banku PKO BP o powierzchni 30 m² oraz teren na zewnątrz banku o powierzchni 4 m². W trakcie badań bezpośrednio pod posadzką piwnicy odkryto relikty fortyfikacji miejskich, był to gotycki mur obronny i fragment domurowanego do niego młodszego muru o nieznanym przeznaczeniu. Mur obronny, zorientowany wzdłuż osi północ - południe, miał szerokość 140 cm, przy czym zauważono, że rozszerza się ku dołowi. Wykonano go przy użyciu cegły, o średnich wymiarach 310 x 140 x 75 mm, łączonej zaprawą wapienną. Mała powierzchnia wykopu, przemurowania, naprawy lica muru i względy bezpieczeństwa uniemożliwiły dokładną obserwację lica muru. Dlatego brak jest wystarczających danych dotyczących wątku w jakim został on zbudowany. Do opisanego muru od strony wschodniej dostawiony był zapewne młodszy mur wykonany z cegły o wymiarach 300 x 140 x 70 mm, łączonych zaprawą wapienną. Odsłonięto jedynie na niewielkiej przestrzeni do wysokości jednego rzędu cegieł koronę tego muru. W wykopie usytuowanym na podwórzu budynku banku, około 40 cm pod współczesnym poziomem odkryto dalszą część opisanego powyżej muru obronnego.

Ponadto w piwnicy wystąpiły XX w. mury będące pozostałościami podziałów wewnętrznych piwnic sprzed adaptacji kamienic na siedzibę banku.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

Gdańsk, st. 105, Stare Miasto, gm. *loco*, woj., gdańskie, AZP 12-44 - patrz: późne średniowiecze

GDAŃSK, st. 106, ul. Słodowników, gm. *loco*, woj., gdańskie, AZP 12-44/223

- zabudowa miejska nowożytna

Badania prowadził mgr Maciej Szyszka (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Prace finansował GPEC. Badania prowadzono w dniach od 30 września do 1 października, rejestrując w trakcie prac wykop pod instalację ciepłowniczą o długości 20 m i szerokości 2 m schodząc do rzędnej budowlanej 2,24 m n.p.m.

W trakcie badań rozpoznano relikty zabudowy w postaci fragmentów murów oraz zarejestrowano w profilu pięć warstw archeologicznych, które następnie zarejestrowano.

Najmłodszym elementem rozpoznany w wykopie jest warstwa destrukcyjna powstała po II wojnie światowej. Nieco młodszy jest mur związany z zabudową mieszkalną funkcjonującą w tym miejscu w okresie międzywojennym. Starsza od muru jest warstwa destrukcyjna związana z rozbiórką bliżej nieokreślonej konstrukcji a datowana na XIX w. Pod nią zalega spalenizna związana najprawdopodobniej z okresem wojen napoleońskich. Poniżej znajdowała się warstwa cegieł będącej pozostałością nieokreślonego budynku funkcjonującej pod koniec XVIII i na początku XIX w. Najstarszą zarejestrowaną warstwą jest niwelacja datowana materiałem ceramicznym na XVII w. Nieco starsze, ale pochodzące z XVII w, są mury związane z najstarszą zabudową mieszkalną na tym obszarze.

Materiał ruchomy pozyskany w trakcie prac pochodzi z XVII w.